

Colocviul național „Paul Cornea”

19-20 mai 2023

Rezumate acceptate pentru secțiunea *Teoria literaturii*

Realismul magic în *Maestrul și Margareta*

Alina Anamaria BURUIANĂ (GANEA), Universitatea „Ovidius” din Constanța

E-mail: alina_aenag@yahoo.com

Keywords: *realism magic, miraculos, politică, satirizare, antinomie*

Atunci când există o necesitate sau o dependență de realitatea epocii în care este scris textul și i se adaugă și elemente nenaturale acțiunii, se creează întotdeauna o confuzie între două concepte, cel al fantasticului și cel al realismului magic. În lucrare, accentul cade pe fenomenul realismului magic care s-a manifestat cu o mai mare putere în zona Americii Latine, unde de altfel, la început, realismul magic era foarte ușor substituit de un alt termen, cel miraculos, însă cu timpul a fost necesară o distanțare și o delimitare între cele două. Astfel, vor fi prezentate primele încercări de definiție a realismului magic, ca apoi să se ajungă la cel miraculos, iar în final să se stabilească clar premisele fenomenului pe care îl avem în vedere.

Odată stabilite limitele și caracteristicile realismului magic, acestea vor fi aplicate pe romanul *Maestrul și Margareta*, care prin complexitatea-i caracteristică întrunește elemente ale acestui fenomen care se întrepătrund cu cele fantastice și se creează o interdependență între ele. Pentru a demonstra existența acestui fenomen în paginile romanului, se va vorbi despre elementul politic și social care a influențat scriitorii, în special pe Mihail Bulgakov, realismul magic fiind un instrument excepțional în satirizarea clasei conducătoare. Problematika spațiului, mai precis existența a două lumi, se regăsește în romanul propus, unde poți privi ca într-o oglindă, dar în două direcții, pentru a vedea cât mai clar confruntarea dintre normele celor două ținuturi, iar acest aspect se încadrează mai bine realismului magic. Acestea sunt punctele de plecare în analiza romanului ca text în care realismul magic își face simțită prezența.

La double situation de l'écrivain dans le roman en train de se faire

Andreea Alina BUȘE (PÎRȘU), Universitatea din Craiova - Université de Lille

E-mail: andreeabse@gmail.com

Keywords : *artisan, fabrication, roman, poïétique, création*

Dans la perspective de l'œuvre en train de se faire, l'artisanat représente un moment clé du processus de création. D'ailleurs, nombreux sont les témoignages des écrivains qui, en suivant la voie de la démythification littéraire de Paul Valéry, ont dévoilé leur manière de production comprenant les deux postures de l'auteur - l'artiste inspiré et l'artisan laborieux. Éric-Emmanuel

Schmitt est l'un des remarquables auteurs contemporains francophones qui réfléchit sur *l'atelier du roman*, en faisant une minutieuse analyse et une lucide autoanalyse du travail de l'écrivain. À l'égard de la procédure de fabrication, il souligne le dédoublement de l'écrivain en tant qu'artiste et artisan, mais ne jamais amalgamer les deux attributs à la fois. Contrairement aux idéalistes romantiques qui pensaient l'écriture comme l'effet du génie créateur qui surgit sans le moindre effort, l'œuvre ne peut pas se relever sans la pratique de la lecture, de l'écriture, des ratures et de la patience. « *La grâce n'enseigne rien, la sueur beaucoup.* »¹ Pourtant, le labeur d'artisan n'est pas suffisant pour créer un roman, il est nécessaire que l'artiste livre son inspiration, sa pulsion, son souffle à lui, refaire le geste du Créateur pour sa création. Certainement, au présent, utiliser le terme artisan et son champ lexical dans le domaine littéraire représente un geste audacieux, voire risquant, pouvant aisément s'y entendre comme l'écho de l'imitation ou la définition d'une *littérature industrielle*. Alors comment réconcilier l'artisan et l'artiste ? Notre enquête vise la compréhension de la double posture de l'écrivain pendant la production de l'œuvre, une poétique du romanesque.

Margini fluide: oglindire și ruptură în dinamica mamă-fică. O abordare psihanalitică și feministă

Andra-Bianca COMAN, Universitatea din București

E-mail: andra.coman97@gmail.com

Keywords: *metodă, psihanaliză, feminism, relație mamă-fică, ambiguitate*

Urmărind să interoghez apropierea și distanțările, reflectările și sinuozițiile care se ivesc în miezul intimității, propun o perspectivă dublă asupra relației între mamă și fiică. Dinspre un studiu al mecanismelor care se manifestă launtric, definibile cu ajutorul psihanalizei, extind cercetarea către transcenderea personalului, dorind să observ schimbul perpetuu cu un nivel macro, reprezentat de contextul socio-politic și reprezentabil cu ajutorul teoriilor feministe. Lucrarea de colocviu constituie o inserție premergătoare studiului volumelor avute în vedere pentru teză, o fixare a metodei întrebunțate, care să justifice fundația teoretică și care să îi exemplifice premisele. Încurajată de un cumul semnificativ al aparițiilor editoriale din ultimii ani care au ca nucleu aceeași dorință de expunere necizelată a maternității și de intenția de a recupera, la rândul meu, perspectiva feminină (numită de Hélène Cixous „scrierea cu cerneală albă” – metaforă pentru laptele matern), intenționez să disec această conexiune fundamentală mânată de succesive oglindiri și rupturi. Cum se raportează două corpuri similare din punct de vedere biologic unul la celălalt și cât de importante sunt, de fapt, aceste similitudini în definirea unei identități proprii? Mai mult decât atât, ce sporește interesul autoarelor contemporane, determinându-le să adopte într-un număr deloc neglijabil această constantă a ambiguității pe care o transformă, în scrierile lor, în matcă a feminității?

---

¹ SCHMITT, É-E, « Dans l'atelier de l'écrivain », *Lire magazine littéraire*, Écrire et se faire éditer, édition hors-série, 2022, p.58-63.

Sperând să pot răspunde la aceste întrebări, îmi propun să delimitez un cadru teoretic axat pe studiile din ultimele decenii.

Identificare în literatură și sinele narativ

Ioana ENACHE, Universitatea din București

E-mail: i.ioanaenache@gmail.com

Keywords: *identificare, identitate narativă, teoria lecturii, teorie literară, literatură feminină*

Pentru mult timp, lectura a fost una dintre singurele căi prin care se putea avea acces la poveștile altora, la modele de conduită, la norme etice. Cititorul se identifica adesea atât cu personajele din cărți, cât și cu autorii lor. În acest context, impactul lecturii era incomensurabil, având puterea de a modifica definitiv reprezentarea despre lumea interioară și exterioară a lectorului. Pornind de la această premisă, îmi propun să realizez o analiză sumară a modului în care conceptele de „identitate” și „identificare” apar în studiile literare. Privită per ansamblu, identitatea este, sau încearcă să devină, o entitate constantă, în timp ce identificarea presupune un proces aflat în continuă desfășurare. Mai mult, identificarea solicită suprapunerea identității subiectului (Sinele) cu cea a obiectului (Celălalt), cu scopul de a crea o imagine mai puternică a propriului *eu*. În general, discuțiile despre identificare în literatură se concentrează asupra personajelor menite să reprezinte categorii sociale defavorizate sau discriminate, motiv pentru care analiza pe care o propun folosește ca studii de caz lucrări din literatura feminină și feministă. Aparatul critic utilizat include scrieri semnate de Jonathan Culler, Paul Cornea, Roland Barthes, Laura Green, Eve Sedgwick, William Hazlitt ș.a. În final, îmi doresc să demonstrez că sinele narativ nu poate fi construit în absența procesului de identificare din literatură.

Stilul și „magnetismul secret al ideilor”: un dublu studiu de caz

Vasile GRIBINCEA, Universitatea din București

E-mail: gribincea.vasile@gmail.com

Keywords: *(re)lectură, stil, dicțiunea ideilor, concepție auctorială programatică, autenticitate*

Lucrarea propune o analiză comparativă a eseului-manifest *Dicțiunea ideilor* [1981] de Mircea Martin (din care este citată expresia „magnetismul secret al ideilor”) – împreună cu textul *Din nou despre dicțiunea ideilor sau despre natural, artificial și autentic - în scris și în viață* [2010], introducerea celei de-a doua ediții a volumului *Dicțiunea ideilor* –, în paralel cu eseul *Despre stil* [1888] de Walter Pater, publicat în volumul Pater, Chesterton, Eliot: *Eseuri literare*, selecție, prefață, traduceri și note de Virgil Nemoianu [1966]. Interesul asocierii este determinat

inclusiv de faptul că Mircea Martin îl citează pe Walter Pater – cu un fragment din romanul *Marius Epicureanul* – în *Dicțiunea ideilor* și îl menționează în eseu care dă titlul volumului *Radicalitate și nuanță* [2015]. (Re)lectura din lucrarea de față este în măsură să detalieze afinități structurale între Mircea Martin și Walter Pater, autori ale căror viziuni programatice asupra stilului – explorate cu atenție față de specificitatea fiecăreia – consună în unele puncte nodale referitoare la mizele, exigențele și resursele arhitecturii textuale. Astfel, pledoaria lui Mircea Martin pentru *calitatea artistică* a scriiturii critice și teoretice poate fi receptată într-un context mai cuprinzător, prin valorificarea unui precedent semnificativ, concentrat însă cu precădere asupra discursului beletristic. Textele în discuție de Mircea Martin și Walter Pater alimentează și o reflecție asupra stilului ca principiu vital, cardinal în definirea și realizarea condiției auctoriale.

Configurarea istoriei literaturii prin prisma noilor criterii și principii metodologice de alcătuire

Irina LUPAȘCO, Universitatea de Stat din Moldova

E-mail: irina.lupasco92@gmail.com

Keywords: *istoria literaturii, metodologie, principii, criterii de ordonare*

Cercetările asupra istoriei literaturii au scos la iveală mai multe modalități de interpretare și de ordonare a parcursului istoricității literare. De-a lungul timpului au fost adoptate mai multe perspective metodologice axate pe sistematizarea cronologică, biografică, geografică, ideologică etc. a fenomenelor literare. Ne propunem în comunicarea noastră o sistematizare succintă a celor mai importante istorii ale literaturii după criteriile și principiile de alcătuire susținute de criticii literari români. În acest scop, analizăm abordările teoretice ale criticilor literari români Ion Simuț, Adrian Tudurachi și Mihai Iovănel (ultimul fiind și autorul unei inedite/înnoite istorii a literaturii). Criticul Adrian Tudurachi este preocupat să descopere care sunt condițiile de stabilire a limitelor temporale ale perspectivelor istorice asupra producțiilor unei comunități din timpul secolului (XIX-XX). Acesta enumeră trei re-orientări: o urgență a geografiei literare (geografiile imaginare, Geopolitica, Geopolitica raporturilor între culturile literare în cadrul literaturii mondiale etc.). Aceste programe de cercetare sunt văzute ca o soluție alternativă de afirmare a diversității culturilor literare.

O altă modalitatea de a gândi istoricitatea literaturii este reprezentată de oferta teoretică a profesorului orădean, Ion Simuț în cartea *Literaturile române postbelice*. Ion Simuț optează în efectuarea unui studiu diferit, luând în considerare succesiunea unor schimbări majore, de ordin politic și sistematizează literatura postbelică în patru categorii: literatura oportunistă, evazionistă, subversivă și disidentă.

Lucrarea lui Mihai Iovănel *Istoria literaturii române contemporane (1990-2020)* reprezintă o altă imagine analitică asupra istoriei literaturii din perspectiva criteriilor ideologice. Criticul și istoricul literar, Mihai Iovănel scrie prima istorie a literaturii din postcomunism, încercând să elucideze sensul sintagmei „literatură contemporană”. Ca metodă de cercetare, Iovănel își propune să aplice o organizare ideologică a materialului, așezând autorii în ordinea

debutului și observă că ideologia a fost folosită de comuniști ca un instrument critic împotriva capitalismului. Istoria apariției mai multor moduri de a gândi istoria literaturii ni se arată interesantă în sine.

Forme ale dionisiacului în discursul liric și dramatic

Gabriel-Marian MITREA, Universitatea din București

E-mail: gaby97045@gmail.com

Keywords: *apolinicul, dionisiacul, tragedia greacă, Rimbaud, Eminescu*

Începând cu lucrarea sa, atât de controversată, despre originea tragediei grecești, de la Nietzsche încoace s-a tot vorbit despre dionisiac. Nu doar că filosoful german și-a impus punctul de vedere asupra legăturii dintre dionisiac și apolinic, dar a și stabilit o antiteză pe care avea s-o urmeze fidel de-a lungul viitoarelor sale lucrări, fie ea exprimată indirect, și anume opoziția dintre dionisiac și raționalismul socratic. Marele conflict, în lucrarea sa despre originea tragediei, este exprimat nu de apolinic și dionisiac, care conlucrează, ci de contraforța pe care o exercită raționalismul lui Socrate asupra dionisiacului, până în punctul în care-l anulează. Nietzsche a radicalizat acest conflict, identificându-l cu însuși momentul în care substanța tragediei elene se pierde. Dincolo de semnificația pe care o are dionisiacul la Nietzsche – care nu se limitează, nici pe departe, la simpla „suferință” – mă interesează să analizez în ce măsură apolinicul și dionisiacul funcționează, la nivel stilistic și cultural, în tragedia greacă (doar Eschil și Sofocle în accepția lui Nietzsche). De asemenea, voi literaturiza dionisiacul aplicându-l la câteva dintre poeziile lui Rimbaud. Și cum nu cred să existe, în lirica noastră, o poezie mai „dionisiacă” decât *Odă* (în metru antic), voi aborda și aici această problemă. Se înțelege, studiul nu va fi unul exhaustiv, iar metoda de cercetare folosită este una strict comparatistă. Miza e să evidențiez câteva dintre formele literare ale dionisiacului, cu scopul de a surprinde nuanțele acestuia în discursul liric și dramatic.

Paul Cornea și începuturile romanului istoric românesc între literar și paraliterar

Alexandra OLTEANU, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

E-mail: olteanualexandra99@yahoo.com

Keywords: *istorie, roman, sociologie, literatură, paraliteratură*

Paul Cornea oferă câteva contribuții esențiale la studierea fenomenului genezei romanului românesc, îmbinând perspectiva sociologiei literare cu cea filosofică și istorică. Preocupat să răspundă interogațiilor referitoare la maniera în care literatura exprimă sau transfigurează inventarul de date socio-istorice, istoricul literar demonstrează că între opera literară și contextul istoric se menține o solidaritate lăuntrică, „un raport de covarianță” ce culminează prin remodelarea ficțională a referentului istoric. În *Regula jocului*, Paul Cornea arată că prima etapă a dezvoltării ca gen a formei românești are loc concomitent cu fenomenul de instituționalizare a literaturii, realitate urmată de un nou fenomen, și anume cel al relativizării sau al democratizării genului ce avea să fie cunoscut ca *literatură de consum* sau *paraliteratură*. Față de termenul de „paraliteratură” se va manifesta o receptivitate sporită, conținutul acestuia fiind adoptat și dezvoltat de criticii literari precum Ioana Drăgan. Teoriile lui Paul Cornea au reprezentat un factor catalizator al celor mai importante dezbateri asupra evoluției și rolului romanului istoric românesc din secolul al XIX-lea, intuind natura problematică a raporturilor dintre literatura canonică și canonul alternativ. Lucrarea propune o evidențiere a contribuțiilor exegetice ale lui Paul Cornea prin comparație cu studiile fundamentate pe criteriul formal, genetic, tematic ori sociologic, elaborate de Nicolae Manolescu, Teodor Vîrgolici, Mircea Zăciu, Alexandru Protopopescu, Ioana Drăgan, Anton Cosma și Mircea Popa. De asemenea, devine necesară, în contextul evoluției studiilor de *digital literary studies*, ilustrarea raporturilor dintre teoriile istoricului literar și noile perspective din câmpul teoriei literare care valorifică metodologia specifică studiilor cantitative și de *Digital Humanities*. Vom explica maniera în care perspectiva lui Paul Cornea este completată și validată sau, dimpotrivă, contrazisă de noile abordări ce mizează pe obținerea obiectivității în cercetarea literară și pe înțelegerea fenomenului literar caracterizat de Franco Moretti, pe urmele lui Margaret Cohen, prin sintagma de „*the great unread*”.

Bucureștiul fantasmatic: construirea unui topos cultural prin rememorare și repovestire

Bianca-Maria PARTENIE, Universitatea din București

E-mail: partenie.maria@yahoo.ro

Keywords: *topos cultural, topos outopos, fantasma, identitate, utopie*

Lucrarea mea propune o lectură a volumului de memorii al lui Victor Ieronim Stoichiță – *Despărțirea de București. O povestire*² – din perspectiva conceptelor de fantasmă și topos cultural, așa cum apar ele la Giorgio Agamben³. Pierderea obiectului iubit (în cazul de față, spațiul care oferă coerență identității - individuale și familiale) declanșează scrierea unui loc alternativ prin plasarea scriitorului într-un trecut fictiv. Acest spațiu alternativ este un surogat urban – o umbră fantasmatică a Bucureștiului pierdut – care permite povestitorului să-și scrie prezentul, să

---

² Victor Ieronim Stoichiță, *Despărțirea de București. O povestire*, traducere din franceză de Mona Antohi, Humanitas, București, 2015.

³ Giorgio Agamben, *Stanțe. Cuvântul și fantasma în cultura occidentală.*, traducere din italiană de Anamaria Gebăilă, Humanitas, București, 2015.

ofere o bază propriei identități și istoriei familiale. Locul alternativ de existență a unor istorii (familiale, individuale și sociale) care se întretaie și se scriu reciproc devine pivotul rememorării. Orașul creat capătă atributele unei fantasme: devine real prin discurs, fiind construit într-o lumină utopică, menită să scrie concomitent un viitor - al celui ce povestește, dar și al celui ce ascultă povestea. Bucureștiul devine astfel o poveste-moștenire, construită pe baza unor *topoi* culturali, ajungând ca, în final, să devină un topos cultural în sine pentru scriitor. Pentru Stoichiță, exilul este toposul care coordonează alți *topoi*, oferind un viitor prescriptiv: totul a fost menit să fie astfel, fiecare variație de graniță trecută a ghidat povestitorul către plecarea definitivă, dar și către profesia intelectuală. Orașul devine un punct nodal al memoriei familiale și individuale, legând două tipuri de istorii: cea primitivă moștenire de la povestașul familiei și cea a propriei deveniri.

Romanul foileton – de la paratext la studiile literare computaționale: testarea modelor de adnotare semantică

Lucreția PASCARIU, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

E-mail: lucretia.pascariu@gmail.com

Keywords: *roman foileton, paratext, analiză computațională, titlul, ziar*

Cercetarea de față are ca miză relevarea modului în care sunt construite titlurile romanelor foileton din secolul al XIX-lea. Aplicând metodele de cercetare specifice studiilor literare computaționale, ne propunem să extragem și să analizăm entitățile categoriale (nume de persoane, nume de locuri, determinanții acestora, rolul și marca de gen) incluse în titluri, după modelul de adnotare propus de grupul 1 de lucru al proiectului Distant Reading for European Literary History (COST Action CA16204)⁴. Analiza semantică a titlurilor ne va ajuta la identificarea și conturarea practicilor de intitulare specifice romanelor foileton publicate între 1850 și 1920. Prin segmentarea și adnotarea titlurilor, indicarea rolurilor, dar și evidențierea mărcilor de gen vom putea stabili patternuri de intitulare, dar și formula cea mai frecventă utilizată în practica titlurilor din secolului al XIX-lea.

Desigur, cercetarea noastră va avea în vedere și teoriile despre paratext, tocmai pentru a reliefa modul în care titlurile romanelor foileton se pliază pe cele patru funcții propuse de Genette: funcția de identificare sau desemnare, obligatorie în practica literară; funcția descriptivă, ce poate susține o cheie de interpretare; funcția conotativă, ce oferă o anumită valoare, un anumit sens titlului și funcția de „seducție”, cea prin care cititorul este tentat să achiziționeze cartea. În linia acestor teorii trebuie să avem în vedere și procesul publicării, mai precis „strategiile publicitare”

---

⁴ Roxana Patras, Carolin Odebrecht, Ioana Galleron, Rosario Arias, J. Berenike Herrmann, Cvetana Krstev, Katja Mihurko Poniž & Dmytro Yesypenko, “On an Unknown Ancestor of Burrows’ Delta Measure”, *Interférences littéraires /Littéraire interférenties*, n° 25, dir. Chris Tanasescu, May 2021, 163-187.

(anunțul, notorietate romancierului în cercurile literare, activitate de gazetar, profilul postural al scriitorului de consum etc.) pentru care optează romancierul, căci acestea constituie o bună parte din mijloacele de diseminare a scrierilor de consum în rândul publicului.

Așadar, prin analiza de față ne propunem adnotăm și să extragem datele din 66 de titluri de romane foileton incluse în corpusul Pop-Lite (*Romanul de consum și subgenurile sale în literatura română din secolul al XIX-lea: editare digitală și analiză de corpus literar asistate de calculator*)⁵. Investigația poate fi extinsă asupra tuturor titlurilor romanelor publicate în lungul secol al XIX-lea (cf. DCRR). Analizarea unităților semantice a celor 66 de titluri va reliefa nu numai formula specifică de denumire a romanelor foileton, dar va evidenția și modul în care literatura de consum urmărește să educe gustul cititorilor.

The Gothic Fiction in American Children's Literature

Maria Iustina ROATĂ (BĂDESCU), Universitatea din Craiova

E-mail: mariajustina27@yahoo.com

Keywords: *Gothic, children, evil, psychological, thriller*

This article brings forth a most sensitive issue that has preoccupied Gothic literature from its very beginnings: the child, a fragile creature in the claws of evil, depersonalized and deprived of his most common human senses. The paper has both scientific and moral goals. It aims at concreteness, involving socio-psychological and analytical methods. Due to the widely written works on this topic, the 'constant reader' has got the chance now to compare Stephen King's stories not only between them but also with other literary works from earlier periods of American and English literature. The writers' interest in observing the children's reactions against obscure forces of the universe, turned into interesting educational stories intensely savored around the world. Their attitude springs from a tormented, often traumatized nature that most of the time bursts into anti-social behaviour and reprehensible deeds. They possess telekinetic abilities and other supernatural powers beyond the elders' understanding and explanation. Multiple literary creations, such as the bildungsroman, satires, or lurid melodramas offer complete introspections of our little villains' souls. Thrilling, versatile and seductive, the Gothic child has changed all social, political, and religious environments.

„Romanul criminal” - o formă primară a romanului polițist clasic

Manuela-Gabriela TICAN (URSU), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

---

⁵ <https://poplite.org/despre/>, accesat 28 februarie 2023.

E-mail: manuela.tican@gmail.com

Keywords: roman polițist, paraliteratură, roman criminal, popular, secolul XIX

Încercând să analizăm parcursul genului polițist în literatura română de la origini până la consolidarea sa ca formă literară autonomă, cercetarea noastră a trebuit să acopere temporal două epoci extrem de diferite. De la literatura secolului al XIX-lea, în care dominante sunt textele populare, la o literatură rafinată estetic, așa cum sunt considerate operele perioadei interbelice, romanul polițist pare un gen prins între două lumi diferite. În vreme ce rădăcinile sale sunt adânc imprimate în romanul misterelor, în cel haiducesc, senzațional ori criminal gustate de publicul mic-burghez de secol XIX, cristalizarea genului se va produce abia spre perioada interbelică. Dintre subgenurile de consum care au contribuit la consolidarea ficțiunii polițiste, „romanul criminal” poate fi considerat o formă autohtonă a acesteia. Modul în care scrierile „criminale” se reflectă în presa și literatura vremii, prelucrarea temei crimei și a criminalului în romane, stilul gazetăresc, imixtiunea realității cu imaginația sunt câteva dintre aspectele pe care le vom aborda în cadrul acestei comunicări. Toate aceste observații vor fi însoțite de exemple concrete din romanele scriitorilor Panait Macri (*Otrăvitoarea din Giurgiu sau Frumoasa Alexandrina, Sugerarea Teodorei, copila Domnului din București*) și Ilie Ighel-Deleanu (*Banditul Simion Licinsky. Roman criminal, Moartea banditului Simion Licinsky. Roman criminal etc.*) analizând nu doar importanța lor în cadrul dezvoltării genului polițist, ci și calitatea lor de document dovedită prin existența numeroaselor scenele de investigație sociologică.

Cum dă în vileag literatura instinctul suicidar al creatorului ei

Vivianne URZICEANU, Universitatea din Craiova

E-mail: venglishcourses@gmail.com

Keywords: suicidal instinct, challenging issue, literature, imagination, writer

A complex phenomenon, the suicidal instinct is a challenging issue to discuss overtly. From a psychiatric perspective, in order to experience suicidal thoughts, one must also have underlying mental health conditions, a family history of suicide, suffer substance abuse, or encounter stressful life events resulting in trauma. As Shelly Kagan asserts in his book *Death*, the act of contemplating suicide is, in general, considered evidence of being psychotic. Despite its devastating consequences, suicide ideation is particularly thought-provoking when observed through a philosophical lens. For this reason, Kagan takes this subject matter a step further and discusses if, when, and under which circumstances suicide could be an appropriate and justified thing to do. It is through literature that one may live multiple lives if one is not satisfied with one's own life. The only tools which are required are a narrative pattern, imagination, and reading skills. Imagine being a writer. You need not live vicariously through others. You can create your own story and dive right into it. You may shape whatever life you crave, thus waving goodbye to any suicidal feelings. As a writer, you would possess the ultimate weapon to do just that. But imagined life will never

surpass actual life. Suicidal thoughts may haunt a writer's mind as well, and, as a matter of fact, they sometimes prevail. Therefore, my study explores the way in which particular word patterns, narrative structures and so on can expose the suicidal instinct which lingers in the writer's mind. Ultimately, my study aims to reveal the manner in which literature sheds light on its creator's inner nature.

Poezia feministă contemporană. Mize și reprezentări

Andrada YUNUSOĞLU, Universitatea din București

E-mail: andradaeylul@gmail.com

Keywords: *literatură feministă, feminism, identitate marginală, postmodernism, poezie confesivă*

În ultimul deceniu poezia contemporană românească a început să exploreze într-un mod asumat direcții feministe. Poezia feministă folosește un discurs confesiv prin care (re)scrie experiența non-heteronormativă într-o societate patriarhală. Așadar, teme precum corporalitatea, sexualitatea și identitatea sunt (re)centrate în discursul poetic contemporan, și în anumite cazuri experiența umană este decentralizată, abordându-se și o poetică postumanistă. Poetica feministă depășește nevoia estetică a artei, și se axează în mod direct pe dimensiunea politică, revendicând diferite concepte și (re)definindu-le. Cercetarea mea încearcă să delimiteze literatura feministă de literatura scrisă de femei și de literatura „feminină”. Chiar dacă ar putea să abordeze tematici asemănătoare, nu toate textele scrise de femei sau cele considerate „feminine” își asumă încărcături ideologice. Literatura feministă, și în special poezia feministă, contribuie în mod activ la dezvoltarea și promovarea feminismului la nivelul societății. De aceea, poezia feministă necesită un grad de asumare și o motivare a direcției pe care o urmează. În ceea ce privește terminologia folosită, feminismul intersecțional este termenul umbrelă care îmbrățișează tematicile și experiențele explorate în poetica feministă actuală. Identitatea devine un caleidoscop, iar poezia feministă oferă o (re)interpretare a modului în care privim lumea din jur (sensibilitățile, experiențele și relațiile de putere). Vizibilitatea poeziei feministe crește în spațiul literar românesc abia în ultimul deceniu, fiind promovată de grupuri precum frACTalia, Literatură și Feminism, revista *Cutra* și alte reviste și grupuri literare. Literatura feministă (re)construiește o tradiție a literaturii scrise de femei și de persoane non-heteronormative, și totodată, propune o înțelegere extinsă și alternativă a canonului literar. Prin acest studiu îmi propun să demonstrez că poezia feministă din spațiul literar românesc reprezintă o mișcare literară recognoscibilă, care creează forme alternative de expresie literară.

***Machine learning* în contextul actual al criticii literare**

Vasile Cristian ZĂGREAN, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

E-mail: ceanka21@gmail.com

Keywords: *machine learning, procesarea limbajului natural, analiză textuală, clasificare, predicție*

În contextul literaturii și criticii literare, *machine learning* poate fi folosit pentru a analiza texte și pentru a identifica modele sau tendințe în operele literare. Acest lucru poate ajuta la identificarea stilului de scriere al unui autor sau la clasificarea operei literare într-un anumit gen sau curent literar.

Prin utilizarea unor algoritmi de *machine learning*, se poate analiza un set mare de texte pentru a identifica cuvinte și fraze cheie, structuri de fraze sau stiluri de scriere specifice. Această analiză poate fi utilizată pentru a genera noi idei de cercetare sau pentru a oferi o perspectivă diferită asupra unui autor sau a unei opere literare.

Printre termenii cheie ai acestui discurs se numără:

- Algoritmi de *machine learning*: algoritmi care permit sistemelor informatice să învețe și să îmbunătățească performanța unei anumite sarcini în funcție de experiența anterioară.
- Analiză de text: procesul de a identifica modele și tendințe într-un set de texte.
- Clasificare: procesul de a împărți un set de date în categorii sau clase distincte.
- Stil de scriere: modul în care un autor utilizează cuvinte, fraze și structuri de fraze pentru a crea o anumită atmosferă sau pentru a transmite o anumită emoție.
- Gen literar: categorie distinctă de opere literare care împărtășesc anumite caracteristici comune, cum ar fi subiectul, personajele, stilul de scriere etc.

Machine learning este o ramură a inteligenței artificiale care se concentrează pe capacitatea calculatoarelor de a învăța automat din date și de a-și îmbunătăți performanța fără intervenția umană. Această abordare de învățare a mașinii este utilizată într-o varietate de aplicații. Discursul meu despre aplicarea *machine learning*-ului în literatură și critica literară se va concentra pe utilizarea algoritmilor de procesare a limbajului natural pentru analiza textelor literare. Voi explica cum *machine learning*-ul poate fi folosit pentru a identifica tendințe și modele în lucrările literare, pentru a ajuta la clasificarea și analiza acestora, precum și pentru a face predicții despre răspunsurile publicului la anumite cărți sau autori.